

for, og derfor kan vi også støtte vedtagelsen her i dag.

Per Stig Møller (KF):

På baggrund af den forvirring, der har været i meldingerne her i anden runde, vil jeg godt sammenfatte nogle ting:

Der er blevet sagt en del om, at NATO vil fejre sin 50-års-dag, og det var jo hr. Holger K. Nielsen, som mistænkeliggjorde NATO's motiver lidt.

Hvem andre end NATO havde været i stand til at sætte militær bag forhandlingerne? Hvem andre i verden i dag havde været i stand til at tvinge Milosevic til forhandlingsbordet, som det skete i efteråret, men hvor han så snød?

Det er NATO, der igennem 50 år har sikret, at Sovjetunionen, som dengang var den store trussel mod friheden i Europa, blev holdt tilbage, det er NATO, der har været med til at sikre de små landes frihed, og det er altså også NATO, der som det eneste militær i verden i dag er i stand til at gå ind i Kosovo og sikre de undertrykte kosovoalbaniere deres frihed og selvstændighed.

Det er ikke SF, der sikrer dem deres frihed og selvstændighed. SF har jo i dag stort set stået for noget helt andet, nemlig at kosovoalbanerne såmænd skal vænne sig til at leve under det serbiske tryk.

Derfor er det meget afgørende, at vi ikke mistænkeliggør NATO, for det er kun NATO, der er i stand til at være med til at løse problemet med militære midler.

Det er vigtigt at få præciseret, at Kosovo skal ende med et selvstyre, det er vigtigt at få præciseret, at flygtningene skal tilbage, og at vi alle sammen skal hjælpe til med det, og det er stadig væk kun NATO, der er i stand til at tvinge flygtningene tilbage igen og give dem den fornødne garanti for, at de kan leve i området.

Det er også vigtigt, at vi alle sammen er klar over, at parallelt hermed foretrækker vi selvfølgelig at en diplomatisk-politisk løsning meget snart realiseres. Og derfor er vi vel alle sammen enige om, at Rusland og FN skal ind i det billede, for der kommer også en dag efter i morgen.

Men der er ikke noget pres på Milosevic, hvis man pludselig stopper på halvvejen og siger: Lad os nu prøve diplomatiet, for det har man gjort før og bakket baglæns. Og han snød i efteråret, fordi han vidste, at han ikke kunne føre krig om vinteren, og derfor foretog han den til-

bagetrækning, han foretog i efteråret, vel viden, at så kunne han komme stærkere igen til foråret. Og han snød forhandlerne i Rambouillet og skaffede sig mere tid til det.

Derfor skal der ikke stoppes eller tøves nu. Han skal være klar over, at det her kører til vejs ende, og at vi vil de fornødne midler, herunder de landmilitære. Og derfor er det fortsat min opfordring, at man forbereder de nødvendige troppekontingenter, men selvfølgelig ikke afslører for nogen, hvornår de bliver bragt i anvendelse. Det har været for let for Milosevic, fordi man hele tiden har sagt, at man ikke ville bruge dem.

Nu er man begyndt at tale om, at de skal være der, og de skal selvfølgelig være der, så vi ikke bliver overraskede, hvis vi pludselig står med en diplomatisk-politisk løsning hjulpet på vej af f.eks. Kofi Annan og Tjernomyrdin og så mangler de fornødne tropper til at sørge for at implementere dem, gennemføre dem. Derfor skal man gå i gang med at forberede dem nu.

Og konklusionen efter denne debat må også for os være, at EU bidrager kraftigt til genopbygningen ved at tilbyde en stabilitetsplan og -pagt, så vi får et Balkan, der begynder at spille med i det fælles Europa – en Marshallhjælp, kan man kalde det – for i morgen skal vi altså have et civiliseret Europa, som er frit for den middelalder, der har været.

Og så synes jeg ærlig talt, vi skal tage let på, at hr. Peter Skaarup både taler imod vedtagelsen og stemmer for den. Han har jo lov til at stemme for den, selv om han taler imod den.

(Kort bemærkning).

Jann Sjørnsen (KRF):

Jeg havde markeret en kort bemærkning til hr. Peter Skaarup, og den vil jeg så med formandens tilladelse gennemføre her.

Tredje næstformand (Poul Nødgaard):
Selvfølgelig.

(Kort bemærkning).

Jann Sjørnsen (KRF):

Hr. Peter Skaarup var nemlig i sit svar inde på, at det var blevet sagt, at der var partier, der førte en slingrekurs her, men det gjorde Dansk Folkeparti bestemt ikke. Jeg mener, at det, som er kritisabelt ved Dansk Folkepartis ageren i denne sag, også i forhold til det forslag til vedtagelse, som man selv er medforlagsstiller på, er, at hr. Peter Skaarup flere gange har udlagt